

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898. (2.)

(Forslaget findes i Tillæg A.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ronseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget forbeholdt jeg mig at udtale mig nærmere ved 1ste Behandling om Grunden til, at Forslaget havde faaet den Affattelse, som stet er. Jeg skal i saa Henseende henvise til den politiske Situation, saaledes som denne var den 23de d. M., da Ministeriet blev udnævnt. Det Finanslovsforslag, der blev fremlagt af det forrige Ministerium ved Samlingens Begyndelse, blev vedtaget af det høje Ting med et saadant Indhold, at Ministeriet mente ikke at kunne acceptere det, navnlig paa Grund af de Medsættelser, der havde fundet Sted paa Militærbudgettet. I Landstinget blev Finanslovsforslaget forandret, og da der ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Tingene, blev der nedsat Fællesudvalg, som afgav en Betænkning med en Flertals- og en Mindretalsindstilling. Ved den endelige Behandling blev Flertallets Indstilling vedtagen i dette Ting, Mindretalsindstillingen i det andet Ting, og hermed var Finanslovsforslaget bortfaldet. Af det Tidsrum, for hvilket den midlertidige Bevillingslov af 1ste April d. N. blev given, var der den Dag, Ministeriet modtog sin Udnævnelse, kun 9 Dage tilbage. Under disse Forhold maatte det blive Ministeriets Opgave at søge at tilvejebringe en af Rigsdagen vedtagen Lovhjemmel til Statshusholdningens fortsatte Førelse. Løsningen af denne Opgave maatte være Grundlaget for Ministeriets Dannelse. I saa Henseende gjaldt det først og fremmest om at opnaa en Forlængelse af den midlertidige Bevillingslov. Herved kunde man imidlertid ingenlunde blive staaende. Det blev i Forgaars af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgrede (C. Hage) fremhævet, at det vilde være højst uheldigt, om Statshusholdningen i længere Tid skulde føres paa Grundlag af

en midlertidig Bevillingslov. Jeg kan ikke alene slutte mig hertil, men jeg skal endog stærke denne Udtalelse. Jeg vil nemlig sige, at hvis Statshusholdningen skal føres ud over den 1ste Juni paa Grundlag af den gældende midlertidige Bevillingslov, kan det ikke ske uden alvorlig Skade baade for det offentlige og for privates Interesser. Det gjaldt altsaa om at opnaa en ordinær Finanslov. I saa Henseende kunde der nu ikke blive Spørgsmaal om at vende tilbage til Regeringens oprindelige Forslag, paa ny fremlægge dette for Rigsdagen og genoptage de lange Forhandlinger, som Maanedere igennem have været førte med Hensyn til dette Forslag. Grundloven aabner os jo Udgang til paa ny at fremlægge Finanslovsforslaget i samme Samling. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en meget uheldig Praksis at komme ind paa, om man vilde bruge dette Middel paa en saadan Maade, at det leder til lange og vanskelige Forhandlinger, inden man kan faa et Finanslovsforslag gennemført. Derfor har jeg ikke set rettere, end at den eneste Udvej for Ministeriet vilde være den: at reducere Finanslovsforslaget saaledes, at man bragte Overensstemmelse ud af Verden.

Det Finanslovsforslag, som er udarbejdet i Henhold hertil, og som foreligger for det høje Ting, er et Forslag, om hvilket den tidligere Regering har erklæret, at det var utilfredsstillende og uantageligt. At dette Forslag er utilfredsstillende, vedfærdig jeg mig fuldt ud. Det er ingenlunde fyldestgørende, navnlig ikke paa de militære Budgetters Omraade. I saa Henseende er det ikke uden stor Betænelighed, at min ærede Kollega Krigsministeren har overtaget sit Ministerium, og det er kun stet med Resignation. For saa vidt der derimod er Spørgsmaal om, hvorvidt Forslaget er uantageligt eller ikke, staar jeg anderledes end Ronseilspræsidenten i det forrige Ministerium, idet jeg staar paa det Standpunkt, at dette Forslag er antageligt og maa være det i Kraft af Nødvendigheden. Det er af saa stor Betydning, at der nu kan fremskaffes en af Rigsdagen vedtagen Lovhjemmel for Finansførelsen, at vi maa gaa til at modtage en Finanslov, selv om den i den Skikkelse, hvori den foreligger, ikke kan være tilfredsstillende for os. Jeg skal saaledes anbefale det høje Ting at søge at kunne